

نهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران

دانشگاه علم و صنعت ایران
۳-۵ آذر ماه ۱۳۸۳

نحوه تعیین تعداد بهینه مراحل تغلیظ در واحد تولید شیر خشک کارخانه شیر اصفهان

شعله فرشادفر*، پروین رنجبری، مهرداد نیاکوثری

۱. مرکز تحقیقات مهندسی فارس، صندوق پستی ۴۱۴-۷۱۵۵۵

farshadfar@farsberc.ir

چکیده

یکی از اصلی ترین واحدهای فرآیندی در کارخانه های تولید محصولات پودری نظیر شیر خشک، پودر آب پنیر و پودر آب میوه ها واحدهای تغلیظ هستند که با افزایش میزان مواد جامد خوراک سبب کاهش انرژی مصرفی در واحدهای خشک کن می شوند و در مواردی هم محصول این واحد بشکل کنسانتره محصولات کاربرد دارد که از آن جمله می توان به شیر کنسانسه شیرین و کنسانتره آب میوه جات اشاره کرد. توجه به نحوه عملکرد و همچنین سعی در کاهش میزان انرژی مصرفی در این واحدها با اتخاذ روش های متفاوت از اهمیت ویژه برخوردار است. با توجه به تولید بخار در فرآیند تبخیر، ساخت تغلیظ کننده های چند مرحله ای و استفاده از بخار تولید شده در هر مرحله برای مراحل بعدی یکی از راه های افزایش راندمان این واحدهاست.

افزایش تعداد مراحل تغلیظ کننده منجر به افزایش هزینه اولیه سرمایه گذاری (هزینه ثابت) می شود لذا بهینه سازی تعداد مراحل بگونه ای که این افزایش هزینه ثابت سبب کاهش مناسب هزینه های جاری شود از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در این مقاله هزینه کل واحد در یک سال بشکل مجموع هزینه ساخت کالاندریا و نصب آنها (که مهمترین اجزاء هزینه ثابت واحد می باشند و خود تابعی از میزان سطح انتقال حرارت محاسبه شده در طراحی تبخیر کننده ها هستند) با احتساب ضریب مناسبی جهت تنزل دستگاه ها و هزینه بخار مصرفی (که مهمترین هزینه جاری واحد می باشد) در یک سال به شکل تابعی از تعداد مراحل فرموله شده است. حل مشتق معادله هزینه کل بر حسب تعداد مراحل تعداد بهینه مراحل تغلیظ را بدست می دهد. معادلات و روابط فوق با استفاده از یک صفحه گسترده جهت محاسبات، آماده استفاده می گردند و با اعمال تغییرات مناسب در هر بخش می توان به بهترین طراحی دست یافت.

کلمات کلیدی: تغلیظ کننده های چند مرحله ای، بهینه سازی، بخار، هزینه ثابت، هزینه جاری

مقدمه

مواد غذایی مایع از درصد مواد جامد کمی برخوردارند (حدود ۱۰ درصد) و خشک کردن آنها بطور مستقیم نیاز به صرف انرژی بالایی دارد، در صورتی که درصد مواد جامد با استفاده از یک روش مناسب تا حدود ۴۵ درصد افزایش یابد میزان مصرف انرژی در خشک‌کن تا حدود ۱۰ برابر کاهش می‌یابد، معمولاً به ازاء هر کیلوگرم تبخیر در خشک‌کن حدود ۲/۵ کیلوگرم بخار لازم است و لی در تبخیرکننده‌ها به ازاء حذف هر یک کیلوگرم آب حدود یک کیلوگرم بخار مصرف می‌شود و معمولاً می‌توان طراحی این سیستم‌ها را بگونه‌ای انجام داد که این نسبت بسیار کاهش یابد و به‌ازاء مصرف هر یک کیلوگرم بخار تا حدود پنج کیلوگرم تبخیر داشت یعنی رقمی حدود ۱۲۵۰ درصد صرفه‌جویی در مصرف انرژی حاصل می‌شود. به منظور بهبود راندمان حرارتی تبخیرکننده‌ها در تناژ بالا آنها را بشکل چند مرحله‌ای می‌سازند. در تبخیرکننده‌های چند مرحله‌ای بخار حاصل از تبخیر خوراک در هر مرحله بعنوان گرم‌کننده در مرحله بعدی مورد استفاده قرار می‌گیرد. از آنجاکه تغلیظ خوراک تا اندازه دلخواه در چندین مرحله انجام می‌شود لذا مقدار بخار مصرفی لازم در مرحله اول بحد قابل توجهی کاهش می‌یابد و صرفه‌جویی قابل ملاحظه‌ای در هزینه بخار مصرفی خواهیم داشت. با توجه به آنکه ساخت تغلیظ‌کننده چند مرحله‌ای هزینه‌های اولیه را افزایش می‌دهد بنابراین بایستی با یک موازنه اقتصادی تعداد مراحل را بهینه نمود و بطور کلی تعداد بهینه مراحل با افزایش قیمت بخار و یا سایز واحد افزایش می‌یابد. البته افزایش تعداد مراحل کل سطح لازم جهت تبخیر را افزایش نمی‌دهد و سطح لازم بین مراحل به نحو مناسب توزیع می‌شود. معمولاً کمترین هزینه و کمترین سطح حرارتی زمانی که $A/\Delta T$ در کلیه مراحل ثابت باشد، حاصل می‌شود.^(۱)

تعیین تعداد بهینه مراحل تغلیظ

تعداد بهینه مراحل با انجام یک موازنه اقتصادی تعیین می‌شود که تعداد زیادی از پارامترها را در بر می‌گیرد که برخی از آنها عبارتند از^(۲و۳)

- فشار اولیه بخار
- خلاء نهائی سیستم
- توزیع سطوح حرارتی بین مراحل
- نوع تبخیر کننده و پیوستگی عملیات
- مواد مورد استفاده در ساخت نسبت به کیفیت محصول و عمر تبخیر کننده
- خوردگی، سایش و مصرف نیرو
- زمان لازم جهت تعمیر
- تعداد کارگر لازم و نیازمندیهای تعمیر و نگهداری
- میزان بازیافت انرژی
- نحوه جداسازی مایع و بخار

مهمترین پارامترهای مؤثر بر موازنه اقتصادی، میزان مصرف بخار و میزان سطح انتقال حرارت و قیمت هریک می‌باشد. سایر پارامترهای مؤثر شامل هزینه خرید تجهیزات جانبی، هزینه نصب و عملیات هر مرحله می‌باشد. در صورتی که عملیات تبخیر در یک تبخیر کننده n مرحله‌ای انجام شود موازنه کلی جرم و انرژی بصورت زیر خواهد بود:

$$(\dot{m}_{n-2} - \dot{m}_{n-1})\lambda_{n-1} = (\dot{m}_{n-1} - \dot{m}_n)\lambda_n + \dot{m}_{n-1}c_{p_{n-1}}(T_n - T_{n-1})$$

میزان سطح انتقال حرارت با استفاده از رابطه زیر قابل محاسبه است:

مرحله اول تبخیر:

$$\dot{m}_s \lambda_s = UA_1(T_S - T_1)$$

سایر مراحل:

$$(\dot{m}_{n-1} - \dot{m}_n)\lambda_n = UA_{n-1}(T_{n-1} - T_n)$$

در روابط فوق پارامترها بصورت زیر تعریف شده‌اند:

\dot{m} : دبی جریان خوراک یا محصول

\dot{m}_s : دبی بخار

λ : گرمای نهان تبخیر

U : ضریب کلی انتقال حرارت

T_s : دمای بخار

T : دمای خوراک

n : تعداد مراحل

A : سطح انتقال حرارت

همانطور که گفته شد طراحی بهینه و اقتصادی معمولاً هنگامی که سطح انتقال حرارت در کلیه مراحل مساوی باشد حاصل می‌شود. هنگام جمع کردن روابط محاسبه سطح انتقال حرارت هر مرحله با هم می‌توان رابطه زیر را نیز بکار برد:

$$(T_S - T_1) + (T_1 - T_2) + \dots + (T_{n-1} - T_n) = (T_S - T_n)$$

بنابراین سطح کل انتقال حرارت در یک تبخیر کننده چند مرحله‌ای برابر است با^(۴)

$$\sum A = \frac{\dot{m}_s \lambda_s}{U(T_S - T_n)} \times n$$

در صورتیکه \dot{m}_s میزان مصرف بخار در واحد زمان در حالت یک مرحله‌ای بودن تبخیرکننده باشد، مصرف

بخار به ازاء n مرحله برابر خواهد بود با: $\frac{\dot{m}_s}{n \times 0.98}$

مهمترین پارامترها در محاسبه هزینه‌های ثابت هزینه مربوط به خرید مواد اولیه و هزینه ساخت و نصب هر مرحله از تبخیرکننده که اصطلاحاً "کالاندریا" گفته می‌شود می‌باشد. این هزینه‌ها بشکل توابعی از میزان

سطح انتقال حرارت در نظر گرفته می‌شوند. معمولاً هزینه نصب با توانی از میزان سطح انتقال حرارت که اغلب از یک کمتر است (معمولاً حدود ۰/۹) متناسب است.^(۵) بنابراین هزینه کل با در نظر داشتن هزینه استهلاک سالیانه عبارتست از:

(هزینه مواد اولیه و ساخت + هزینه نصب) d_p + هزینه بخار مصرفی = هزینه کل سالیانه

$$C_T = t \times \frac{y \dot{m}_s}{n \times 0.98} + d_p \left[\frac{x \dot{m}_s \lambda}{U(T_S - T_N)} \times n + x \left(\frac{\dot{m}_s \lambda}{U(T_S - T_N)} \right)^m n \right]$$

t: تعداد ساعات کاری در یک سال:

y: هزینه هر کیلوگرم بخار:

x: هزینه هر متر مربع از سطح انتقال حرارت:

d_p ضریب استهلاک دستگاه‌ها:

C_T : هزینه کلی سالیانه:

رابطه فوق را می‌توان بصورت زیر تغییر داد:

$$C_T = \frac{t y \dot{m}_s}{0.98 n} + d_p n \frac{x \dot{m}_s \lambda}{(T_S - T_N)} \left[1 + \left(\frac{\dot{m}_s \lambda}{U(T_S - T_N)} \right)^{m-1} \right]$$

در صورتیکه $C_1 = \frac{t y \dot{m}_s}{0.98}$ و $C_2 = \frac{d_p x \dot{m}_s \lambda}{(T_S - T_N)} \left[1 + \left(\frac{\dot{m}_s \lambda}{U(T_S - T_N)} \right)^{m-1} \right]$ خواهیم داشت:

$$C_T = \frac{C_1}{n} + n C_2$$

$$\frac{dC_T}{dn} = C_2 - \frac{C_1}{n^2} \Rightarrow n = \left(\frac{C_1}{C_2} \right)^{1/2}$$

n تعداد بهینه مراحل به منظور داشتن حداقل هزینه سالیانه می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

بهینه‌سازی مصرف انرژی، جلوگیری از بهدر رفتن و همچنین استفاده از روشهای مناسب مناسب جهت بازیافت آن یکی از مهمترین فاکتورها در داشتن توجیه اقتصادی یک طرح محسوب می‌شود. با توجه به اینکه واحدهای تغلیظ یکی از اصلی‌ترین واحدهای فرآیند اغلب محصولات غذایی بشمار می‌روند بحث بهینه‌سازی این واحدها از نظر میزان مصرف انرژی و همچنین نحوه انجام فرآیند بگونه‌ای که بهتر بتوان آن را تحت کنترل در آورد بسیار مهم است. چند مرحله‌ای کردن عملیات تغلیظ علاوه بر اینکه میزان بخار مصرفی که مهمترین فاکتور هزینه جاری محسوب می‌شود را کاهش می‌دهد، منجر به کاهش سایز مراحل تغلیظ شده که تحت کنترل در آوردن عملیات تغلیظ را سهل‌تر می‌سازد.

استفاده از رابطه ارائه شده در متن مقاله به منظور تعیین تعداد بهینه مراحل مستلزم داشتن ضریب انتقال حرارت کلی در تغلیظ کننده است که خود تابعی نسبتاً پیچیده از نوع تغلیظ کننده، میزان خوراک و محصول، شرایط فرآیندی خصوصاً دما و فشارسیستم، و خواص فیزیکی خوراک می‌باشد. در مواردی در این مرحله از طراحی می‌توان با در نظر داشتن کلیه جوانب از مقادیر ضرائب انتقال حرارتی که بطور تجربی ارائه شده‌اند استفاده نمود.

تعداد مراحل واحد تغلیظ کننده کارخانه شیر خشک اصفهان با استفاده از روابط مذکور تعیین شده است. این واحد تغلیظ به منظور افزایش غلظت شیر از حدود ۹ درصد به حدود ۴۵ درصد طراحی شده است و دارای ۳ مرحله تغلیظ کننده فیلم ریزشی می‌باشد. با توجه به کاهش دمای تغلیظ در مراحل تغلیظ بخار حاصل از تغلیظ هر مرحله به عنوان گرم کننده مرحله بعد مورد استفاده قرار می‌گیرد و در مواردی با استفاده از یک سیستم مناسب کمپرس کردن بخار به طریق حرارتی و با مکانیکی میتوان از بخار هر مرحله بعنوان بخار گرم کننده همان مرحله بهره جست.

یکی از پارامترهای سنجش میزان صرفه اقتصادی در تبخیر کننده‌ها پارامتری بنام اقتصاد تبخیرکننده (Economy) است که عبارتست از میزان بخار تولید شده یا تبخیر انجام شده به میزان بخار مصرف شده، تحقیقات نشان می‌دهد که در یک واحد تغلیظ کننده شیر این پارامتر با افزایش تعداد مراحل بصورت زیر افزایش می‌یابد:

تعداد مراحل	یک مرحله	دو مرحله	سه مرحله	چهار مرحله
Economy	0.8	1.7	2.5	3.3

منابع و مراجع

1. APV Publication, "Evaporator Handbook", Fourth edition
2. Robert H. Perry, "Chemical Engineering Hand book", Sixth Edition, 1985
3. Minton, "Evaporation hand book" second edition
4. Coulson, J.M. & Richardson, J.F., "Chemical Engineering", Vol.6, Robert Maxwell, M.C., 1986
5. C.J.King, "Separation process", Second edition